

Sygn. akt IX U 500/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. S. (K. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 lutego 2017r. nr (...)(...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu K. S. prawo do emerytury górniczej począwszy od dnia (...),.

2.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego K. S. kwotę 180,00 złotych (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 500/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 lutego 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 50a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS odmówił ubezpieczonemu K. S. (S.) prawa do emerytury górniczej, gdyż ubezpieczony na dzień wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu przez zakład pracy,

tj. na 2.02.2017r. nie udokumentował wymaganych 25 lat pracy górniczej i pracy równorzędnej do pracy górniczej, a jedynie 14 lat, 10 miesięcy i 25 dni takiej pracy. Organ rentowy wskazał, że okres zatrudnienia:

- od 1.12.1993r. do 31.10.2012r. został rozpatrzony na prawo do emerytury górniczej w oparciu o przedłożony miesięczny wykaz zjazdów, ponieważ zajmowane przez ubezpieczonego w tym okresie stanowiska nie figurują w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994r.,

- od 1.11.2012r. do 30.06.2016r. na stanowisku „starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią w zespole dokumentacji technicznej” nie został uwzględniony na prawo do emerytury górniczej, gdyż ww. stanowisko nie odpowiada ściśle nazwie stanowiska wymienionego w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994r. oraz brak wykazu zjazdów za ten okres.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia wskazując, że od 1 grudnia 1993r. wykonuje nieprzerwanie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki służbowe tożsame z przynależnymi do stanowiska „inspektor ds. przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego” oraz stanowiska „inspektor/starszy inspektor gospodarki maszynami p.z.”, tj. stanowiskami, które zgodnie z zarządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu uważa się za pracę górniczą. Ubezpieczony wniósł także o zwrot kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony K. S. urodził się (...)

W dniu 1.02.2017r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej.

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie środków na dochody budżetu państwa.

W rozpoznaniu wniosku o prawo do świadczenia organ rentowy wydał decyzję odmowną z 24.02.2017r. omówioną na wstępie.

Organ rentowy do pracy górniczej uwzględnił 14 lat, 10 miesięcy i 25 dni.

Ubezpieczony od 20.08.1984r. do nadal zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. Oddział KWK (...) w R. kolejno na stanowiskach:

- od 20.08.1984r. do 30.11.1993r. – elektromechanika pod ziemią,

- od 1.12.1993r. do 31.12.1997r. – inspektora technicznego pod ziemią ds. urządzeń elektrycznych inwestycji,

- od 1.01.1998r. do 31.07.2003r. – inspektora działu inwestycji pod ziemią,

- od 1.08.2003r. do 31.08.2011r. – inspektora technicznego pod ziemią w dziale energomechanicznym,

- od 1.09.2011r. do 31.10.2012r. – starszego inspektora technicznego pod ziemią w dziale energomechanicznym,

- 1.11.2012r. do 30.06.2016r. – starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią w zespole dokumentacji technicznej,

- od 1.07.2016r. do nadal – starszego inspektora gospodarki maszynami pod ziemią.

(dowód: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego)

W okresie spornym od 1.12.1993r. do 30.06.2016r. ubezpieczony wykonywał pracę w KWK (...) w R..

Ubezpieczony w okresach spornych, pracując na stanowiskach opisanych powyżej wykonywał obowiązki służbowe tożsame z obowiązkami przynależnymi do stanowisk pracy wskazanymi w zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23.12.1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru pod ziemią, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą:

- od 1.12.1993r. do 31.07.2003r. do stanowiska „inspektor ds. przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego” – pkt C, ppkt 7, tiret 2 wykazu – załącznika nr 1 do Zarządzenia z 23.12.1994r. ,

- od 1.08.2003r. do 30.06.2016r. do stanowiska „inspektora/starszego inspektora gospodarki maszynami p.z.” – pkt C, ppkt 7, tiret 4 i pkt B, ppkt 5, tiret 4 załącznika nr 1 do Zarządzenia z 23.12.1994r.

W okresie spornym od 1.12.1993r. do 31.07.2003r. ubezpieczony pracował w dziale przygotowania produkcji, a następnie, po zmianie organizacyjnej - w dziale przygotowania produkcji i inwestycji. Zmiany nazw działów kopalni, jak również nazw stanowisk pracy wynikały ze zmian schematów organizacyjnych kopalni, które były kreowane, żeby optymalizować organizację, zwłaszcza działów tzw. pomocniczych. Ubezpieczony w dziale przygotowania produkcji wykonywał te same zadania, co pozostali pracownicy inspektorzy ds. przygotowania produkcji, których stanowiska pracy tak konkretnie były nazwane. Wszyscy pracownicy tego działu, za wyjątkiem sekretarki i inspektora ds. ekonomicznych, byli pracownikami dołowymi, którzy mieli wyraźnie zapisane to w zakresach czynności i w swoich angażach.

Ubezpieczony, niezależnie od nazewnictwa jego stanowiska, w okresie jw. faktycznie sprawował funkcje inspektora ds. przygotowania produkcji, czyli stanowisko określone w pkt C, ppkt 7, tiret 2 wykazu – załącznika nr 1 do Zarządzenia z 23.12.1994r. Ubezpieczony zajmował się sprawami dokumentacyjnymi, doprowadzaniem do zgodności z dokumentacją techniczną urządzeń na dole. Zjeżdżał na dół kopalni, po to żeby sprawdzić, czy ta dokumentacja odpowiada konkretnym urządzeniom wymienionym w tej dokumentacji. Ubezpieczony ponadto na polecenie przełożonego - kierownika działu, wykonywał inne roboty dołowe, nadzory dołowe np. wykonywanie chronometraży na ścianach w przodkach chodnikowych, przy robotach zbrojeniowych. Praca ubezpieczonego związana z prowadzeniem dokumentacji, przyporządkowaniem tej dokumentacji do konkretnych urządzeń dołowych dotyczyła nowych urządzeń wdrażanych oraz urządzeń, które podlegały przerzutowi z jednego przodka do drugiego przodka. Były to cały czas prace związane z pracami dołowymi. Dla pracowników dołowych, w tym ubezpieczonego, ustalona była liczba zjazdów w zależności od konkretnych stanowisk pracy i ona się zmieniała w różnych okrasach, co wynikało z zarządzeń, ustaleń jednostki nadrzędnej, którą w tym okresie była (...) Spółka (...), później (...). Ubezpieczony dysponował swoim biurkiem, miał komputer przyporządkowany do swojego stanowiska.

Nazewnictwo stanowisk na kopalniach istnieje od wielu lat. W nazwie stanowiska pracownika trzeba pogodzić zasady zawarte w taryfikatorze, jaki obowiązuje na kopalni, z którego wynika płaca dla pracownika, ewentualnie, jeżeli pracownik posiada jakies zatwierdzenia Okręgowego Urzędu Górniczego, to trzeba uwzględnić nazewnictwo wynikające z przepisów prawa górniczo – geologicznego. Często pracownicy woleli mieć inne nazwy stanowiska pracy z taryfikatora, żeby mieć wyższe zarobki.

W drugim okresie spornym od 1.08.2003r. do 30.06.2016r. ubezpieczony pracował w dziale energetyczno-maszynowym i zasadniczo wykonywał te same obowiązki, co we wcześniejszym okresie.

Obowiązki pracownicze ubezpieczonego związane były z gospodarką maszynami, urządzeniami elektrycznymi, z przygotowaniem dokumentacji tych maszyn i urządzeń, z ewidencjonowaniem ich. Po zainstalowaniu tych urządzeń ubezpieczony wykonywał czynności bezpośrednio w wyrobiskach górniczych związane z weryfikacją zainstalowanych urządzeń, co do ich typów, stanu technicznego, kompletności i weryfikował dokumentację, która jest przynależna tym instalacjom, urządzeniom. Zajmował się gospodarką tymi urządzeniami, które zmieniały swoją lokalizację w trakcie ich eksploatacji w podziemnych zakładach górniczych. Eksploatacja pokładu węgla polega na tym, że jest on wybierany, w związku z tym na początku trzeba zainstalować maszyny i urządzenia, które pracują określony czas, w czasie tej eksploatacji za postępowaniem wybieranego węgla maszyny te również się przemieszczają i dochodzi

później do zakończenia eksploatacji tych urządzeń, wyinstalowania ich i umieszczenia całego cyklu produkcyjnego w nowej lokalizacji. Ubezpieczony otrzymywał decyzję, że w danym miejscu będą urządzenia i maszyny i musiał się przygotować do jej wykonania. Opracowanie całej dokumentacji związanej z przygotowaniem tych maszyn i urządzeń do eksploatacji należało do ubezpieczonego. Ubezpieczony bezpośrednio nie nadzorował przemieszczania urządzeń. Otrzymywał informacje o zakończeniu eksploatacji i nowym przeznaczeniu, nowej lokalizacji tych urządzeń. Potem ubezpieczony musiał zweryfikować, czy to przeniesienie nastąpiło w sposób prawidłowy, jaki jest stan, jaka jest kompletność tego urządzenia i dokumentacji z nim związanej. Ta praca wymaga zjazdów pod ziemię. Ubezpieczony musiał dokonywać osobiście weryfikacji stanu tych urządzeń. Ilość zjazdów jest określana zarządzeniem kierownika ruchu zakładu lub dyrektora kopalni. Jeżeli jest potrzeba i konieczność, wynikająca z potrzeb ruchowych, to tych zjazdów może być większa ilość. Na dzień dzisiejszy wymagana ilość zjazdów dla ubezpieczonego to cztery. Etat zajmowany przez ubezpieczonego przez cały okres jw. jest etatem dołowym. Etat dołowy charakteryzuje się tym, że osoba wykonująca obowiązki wymagające zjazdów dołowych jest osobą przebadaną pod kątem stanu zdrowia, jest przeszkolona, jeżeli chodzi o możliwość przebywania w podziemnych zakładach górniczych, jest zaznajomiona z zagrożeniami, które są związane ściśle z zagrożeniami w podziemnych zakładach górniczych. Pracownik, który jest pracownikiem dołowym, jest pracownikiem samodzielnym i wykonującym samodzielnie swoją pracę. Ubezpieczony mógł wykonywać zjazdy pod ziemię samodzielnie.

Zakres czynności ubezpieczonego w obu okresach spornych jest bardzo podobny. W dziale przygotowania produkcji ubezpieczony wykonywał zadania na urządzeniach nowych, które przewidywane były do zakupu. Natomiast w dziale energetyczno – maszynowym praca ubezpieczonego dotyczyła bieżącej aktualizacji funkcjonujących urządzeń, bieżącego gospodarowania maszynami, również wykonywania dokumentacji urządzeń przeciwybuchowych, przodkowych i w ścianach. Część szczegółowa zakresu obowiązków ubezpieczonego praktycznie jest taka sama od 1993r.

Praca ubezpieczonego jest związana ściśle od 1993r. ze wszystkimi zagadnieniami typowo dołowymi. Ubezpieczony nie zajmował się urządzeniami, które mogłyby być stosowane na powierzchni. Praca ubezpieczonego jest ściśle związana ze zjazdami pod ziemię, gdyż trudno by było wykonywać ją właściwie bez zjazdów, nie kontrolując stanu rzeczy. Etat pracownika dołowego wymaga także cyklicznych szkoleń BHP w celu bieżącego zaznajomienia ze stanem kopalni, z zagrożeniami występującymi na kopalni i ubezpieczony cyklicznie takie szkolenia odbywa. Ubezpieczony może samodzielnie zjeżdżać na dół, kiedy taka potrzeba zachodzi lub na polecenie przełożonego, w celu sprawdzenia i zweryfikowania instalacji maszyn i urządzeń w nowej lokalizacji.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków T. F. i K. K. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 25.07.2017r., czas nagrania 00:10:06-00:50:18, protokół elektroniczny rozprawy k. 54 a.s.)

Zgromadzony materiał Sąd uznał za przekonujący, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczony domaga się przyznania prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek - ukończenie 50 lat, tj. emerytury o jakiej mowa w art.50a ust.2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.z 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem górnicza emerytura przysługuje pracownikowi urodzonemu po dniu 31.12.1948r., a przed dniem 01.01.1969r., jeżeli spełnił następujące warunki:

1. ukończył wiek 50 lat życia,

2. ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej określonej w art.50c ust.1,

3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżet państwa.

Spór w niniejszej sprawie polegał na ustaleniu czy ubezpieczony legitymuje się okresem 25 lat pracy górniczej, o której mowa w powołanym art. 50a, w szczególności, czy do takiej pracy można zaliczyć pracę ubezpieczonego wykonywaną w okresach spornych od 1.12.1993r. do 31.07.2003r. i od 1.08.2003r. do 30.06.2016r.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na przyjęcie, iż ubezpieczony spełnia warunek posiadania 25 lat pracy górniczej, o której mowa powyżej, gdy w ocenie Sądu sporne okresy jw. należy zaliczyć do takiej pracy, tj. do pracy górniczej, co łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy niewątpliwie daje ubezpieczonemu ponad 25 lat takiej pracy.

Za takim przyjęciem przemawiają, zdaniem Sądu, wiarygodne zeznania świadków i ubezpieczonego, potwierdzające zgodnie charakter wykonywanej przez ubezpieczonego pracy w okresach spornych, odpowiadającą swym charakterem pracy inspektor ds. przygotowania produkcji, rozwoju i projektowania procesów likwidacji zakładu górniczego (od 1.12.1993r. do 31.07.2003r.) i pracy inspektora/starszego inspektora gospodarki maszynami p.z. (od 1.08.2003r. do 30.06.2016r.), tj. na stanowiskach wymienionych kolejno: w załączniku nr 1 pkt C ppkt 7 tiret 2 zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r. oraz w załączniku nr 1 pkt C, ppkt 7 tiret 4 i pkt B, ppkt 5, tiret 4 Zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r.

Organ rentowy zakwestionował sporne okresy pracy ubezpieczonego z uwagi na nazwy zajmowanych stanowisk pracy, których nie przewiduje powołane zarządzenie z 23.12.1994r. Jednak zdaniem Sądu kwestia nazwy stanowisk pracy nie ma znaczenia dla oceny pracy ubezpieczonego w świetle wyników postępowania dowodowego, gdyż decydujące znaczenia ma faktycznie wykonywana praca.

Świadkowie i ubezpieczony zgodnie zeznali, iż ubezpieczony wykonywał pracę związaną z gospodarką maszynami górniczymi i przygotowaniem produkcji, opisali szczegółowo pracę wykonywaną przez ubezpieczonego. Świadkowie ci byli przełożonymi ubezpieczonego w kolejnych okresach spornych, zatem posiadali bezpośrednią wiedzę na temat wykonywanej pracy przez ubezpieczonego oraz przyczyn zmian dokonywanych w nazewnictwie stanowisk pracy. Świadkowie niewątpliwie znali system organizacyjny kopalni. Zeznania świadków i ubezpieczonego są logiczne i spójne, a nadto korelowały ze sobą oraz znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej ubezpieczonego, w tym w jego zakresach czynności, stąd w ocenie Sądu są wiarygodne.

Przepis art. 50c ust. 1 pkt 5 powołanej ustawy z dnia 17.12.1998r. reguluje, iż za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jeżeli stanowisko jest wymienione w wykazie prac górniczych, nie ma konieczności wykazywanie zjazdów pod ziemię.

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, ustalając, iż ubezpieczony legitymuje się okresem 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, o której mowa w art. 50a, przy bezsporności spełnienia pozostałych warunków prawa do świadczenia, tj. niekwestionowaniu ich przez strony, w tym przez organ rentowy, Sąd w pkt 1 wyroku, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia (...), tj. od miesiąca złożenia wniosku.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt IX U 500 /17

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)